

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

Megjelenik minden kedden egy iven és az egyleti tagoknak ingyen küldetik meg.

Nem tagok egész évre 2 frittal fizethetnek elő, féléves előfizetés el nem fogadtatik.

HIVATALOS

KÖZLÖNYE.

Pénz- és értékküldemények az

ERDÉLYI GAZDA KIADÓ-HIVATALÁHOZ,
a lap szellemi részét illető közlemények az
ERDÉLYI GAZDA SZERKESZTŐSÉGEHEZ
csatolendő.

A hirdetési díjazásbálynatot lásd az utolsó lapon

Szerkesztő bizottság: elnök Dr. Berde Áron; Girsik János, Szabó Sámuel, Szentgyörgyi József, Vörös Sándor
felelős szerkesztő: Gamauf Vilmos.

Tartalom: A kölcsönös és kötelező állatbiztosítás eszméje. — Pár szó a gyakorlati kaptárhoz. Áibu József. — Tartson-e juhokat a kisbirtokos gazda? Erdélyi Károly. — Kertészeti szakosztályunk működése. II. Szentgyörgyi Lajos. — Könyvismertetés. H. Gy. — Egyveleg: Tenyész-juhszállítás. — Vidéki gazd. tudósítások: M.-Vásárhely, Balásfalva, Erzsébetváros, Déva. — Üzleti heti szemle. — Piaczi árak. — Hirdetés. —

A kölcsönös és kötelező állatbiztosítás eszméje.

A győrvidéki gazd. egyesület azon nemes szándéktól vezérelve, hogy marhatenyésztésünk előmozdításához sikeresen járuljon, a képviselőházhoz kérelmet adott be az iránt, hogy a kölcsönös kötelező állatbiztosítás törvény útján életbe léptetessék, mely kérvényének pártolására az ország összes gazd. egyleteit is egyidejűleg felhívta.

E beadványt az erdélyi gazd. egylet is kézhez vévén, közgazdasági szakosztályához tette át véleményezésre, mire ez kijelentette, hogy az előterjesztett javaslatot jelen alakjában pártolhatónak nem találja.

A szakosztály indokai a következők:

„A győrvidéki gazd. egylet azon, szerintünk is helyes feltevésből indul ki, hogy az állatbiztosítás létesítése nálunk társadalmi uton egyelőre nem várható; de alig érinti a kényes kérdést, hogy valjon jogos-e, megengedhető-e az államnak azon kényszerítő eljárása, mely minden marhatulajdonost állatjainak biztosítására kötelez?

E tárgyban a legnevesebb nemzetgazdák nézetei eltérők, mely nézet eltérés kétségkívül az országgyűlési tárgyaláson, ezelleg a kérvényi bizottság jelentésében is kifejezésre fog lálni; különben már az u. n. phylloxera adó tárgyalása is ha-

sonló alkalmat fog nyújtani.*) Czélszerűnek, elengedhetlennek láttuk volna tehát, hogy a kényszer biztosítás előnyössége mellett felhozható érvek egytől-egyig mind elősorolva, mind segítségül hiva legyenek.....

De feltéve — bár meg nem engedve — hogy ezen legfontosabb elvi ellenvetés le van győzve, el van háritva; vizsgáljuk tovább a kérelem szövegét, mely midőn tökéletes kárpótlást ígér a káros gazdának, egyszersmint olcsónak és egyszerűen kivihetőnek mondja az eljárást.

A kötelező kölcsönös (a „kölcsönöst“ itt ellenmondásnak tarjuk) állatbiztosítás egyelőre a szarvasmarhára terjesztetnék ki és szintén egyelőre csak három betegsége: a kóleti marhavészre, a léptályogra és tüdővészre vonatkoznék.

A kérelem avval argumentál, hogy a marhavész esetei után eddig fizetett kárpótlás nemcsak elégtelen, hanem egyuttal jogtalan forrásból is ered, a mennyiben a közadóból fizettetvén, ehhez még azok is, kik marhával nem bírnak, hozzájárulni kényszerítve vannak.

Igen, de ha a gazdák marhái nem döglenek el az idézett három betegségben, hanem egy negyedik, vagy ötödikben — valjon igazságosabb lesz-e az ekként mások javára eső biztosítási díj fizetése?

Az „egyszerű eljárás“ abban áll, hogy alapul a hatósági hivatalos évenkénti összeírás szolgálja, — négy értékosztályba sorozva, — melyet a községi előjáróság (!) eszközöl; a biztosított marháról elismervény adatik. A kezelő központi bizottság fele részben az orsz. m. gazd. Egyesület és a kormány által kinevezett fizetés nélküli tagokból áll, ezek a biztosítási díjat osztályonként és évenként megállapítják, ható-

*) Azóta a képviselőház közgazdasági bizottsága el is vetette a phylloxera adót.
Szerk.

sági uton a községekkel tudatják, hol a díjak rövid határidővel, esetleg executióval behajthatnak.

„Ekkép — mondja a kérelem — minden község biztosítási díja együtt lévén* — (ha ugyan együtt lesz, a miben legyen szabad egy kissé kételkedni) az előjáró elviszi a közlelbbi adóhivatalhoz és ez folküldi a központi bizottsághoz, mely azt egy biztos pénzüintézetben elhelyezi s az említett betegségekbl eredő károk pótlására fordítja.

Ez a szervezet eléggé komplikált és aligha is lesz czélravezető, mert az ily óriási munkát igénylő tevékenység már nem sorozható a nobile officium rovatába, a hová pedig az u. n. központi bizottság szánva van. Oda egy külön felelős hivatal kell, külön számosztállyal, mely a reábizott dolgott lelkiismeretes pontossággal és megfelelő gyorsasággal végezze; — ingyen e szolgálatot teljesíteni nem lehet, azon egy-két fizetéses hivatalnok pedig, melyet a javaslat késsőbb megemlít, ennyi teendőt elgyözni nem fog.

Hogy a községi előjáróság összeírása és főleg az állatok érték becsüje mennyiben volna hiteles és megbizható, azt (legalább a mi viszonyaink nagy átlagában) eldönteni alig merjük.

A káresetek becsüjét az előterjesztés úgy kívánja eszközölni, hogy ez alkalommal a felek nagyobb megnyugtatására a köbelbeli gazd. egyletnek egyszakértő kiküldöttje is részt vegyen. Fődolog azonban szeriatünk az elhullás okának kiderítése, a mire első sorban — sőt mondhatnók egyes-egyedül — a képzett állatorvos van hivatva. Kérdés már most van-e annyi állatorvosunk, hogy (a marhavésztl, mely külön kormányintézkedést igényel tekintve) — minden egyes léptályog vagy tüdővész eset elég gyorsan constatálható legyen? És — tisztelet a kivételeknek — nem fordulhat-e elő azon eset, hogy az állatorvos, (hiszen ő is ember) jó szóért vagy még jobb pénzért a komának, sögornak, barátoknak, pátronusnak kárát mindig igazolhatónak: azaz a két betegség egyikébe sorolhatónak találja? ki fogja ezt ellenőrizhetni, felülvizsgálni?

Es valjon mi történik akkor, ha a becsü alkalmával más értékosztályba kerül az elhullott állat, mint a minő után érette fizettek? Ha magasabbnak találják az értéket, valjon kifizetik-e ezen nagyobb becsüt; ha pedig kevesebbet ér az állat, valjon mit mond a tulajdonos, ki azon reményben fizette a díjat, hogy elhulláskor az egész értékösszeget megkapja? E visszáság pedig akárhányszor előfordulhat, mert más közeg becsül a biztosításkor, más a kártérítéskor.

A becsülelet azután a már említett ingyen működő központi bizottság liquidálja, a mi szintén elég nagy munkát ad. És valjon mindent szó nélkül fog liquidálni? vagy a becsüt némileg ellenőriztotni fogja? mikép?

A kérelem ezután átlagos számítás közöl a magyar szarvasmarha állományról és azt (mérésékeltlen véve fel) közel öt millió darabban 245 millió forint értékben megállapítja és

igy folytatja: „ha biztosítási díjul például csak $\frac{1}{10}$ százalék fizettetik... Honnan veszi a t. egylet ezen példát? azt előterjesztésében nem mondja meg — pedig okvetlenül szükséges volna biztosan tudnunk azt, hogy ezen $\frac{1}{10}$ százalék sok-e vagy kevés, vagy pedig épen elég; más szavakkal: valjon nem döglik-e átlag több mint 5000 drb (darabonként mintegy 50 frtot érő) marha évente marhavész, léptályog és tüdővészben; mert csakis ha ez statistikailag megczáfolhatlraul kimutatva van, akkor szólhatunk a kérdés ezen ágához. Lehet, hogy a közölt adat máris ily biztos alapon nyugszik, de akkor nagy kár volt azt külön ki nem mutatni s az érdeklődőket a számítás helyességéről meggyözni.

A mi most következik, az a javaslatnak lényege! idézzük tehát szóról-szóra a szöveget: „Ha biztosítási díjul például csak $\frac{1}{10}$ százalék, vagyis minden 100 frt érték után 10 kr fizettetik, a biztosítási alapba évenként 245,288 frt folyrna be, mely befizetések addig folytatnának, mig egy oly tekintélyes országos alappá növekednék, melynek kamatai a bekövetkező károk fedezésére elégségesekké válnának, vagy pedig a tartalék évenként visszatérő, de alábbszállított biztosítási díjakkal a körülményekhez képest szükséges tartalékká kiegészítotnék.* —

Ha jól értjük e mondatot, az első sorban azt kívánja, hogy a befizetések addig folytatandók, mig oly alap gyül össze, melynek kamata a károk fedezésére elegendő.

Feltéve, de meg nem engedve, hogy a károk csakugyan évenként az $\frac{1}{4}$ millió frtot meg nem haladnák, még így is öt millió forint tökére volna szükség, a mi csak 15—20 év alatt folyrna be.

Már most képzelhető-e oly gazda, ki 20 éven át fizetne díjat csak azért, hogy oly országos alap létesüljön, melyből azután a három említett betegségben elhullott marhákért, talán neki is, de valószínűleg épen más — a korábbi fizetéshez nem járult — egyének nyerjenek kárpotlást?

Mi ilyet képzelni nem tudunk, az orsz. alapnak ezen uton való létrejöttét tehát lehetetlennek tartjuk.

A mit az előterjesztés az évenként visszatérő díjából kiegészítendő tartalékról mond, azt teljességgel megérteni nem tudjuk. —

Összegezve az elmondottakat, főnehézségeinket a következőkben ismételjük:

1.) A kényszerbiztosítás elvi helyessége magában véve is kétséges.

2.) Az eljárás — előttünk legalább — eléggé egyszerűnek nem látszik.

3.) A kezelési költség tetemesnek fog mutatkozni.

4.) A káresetek becsüje sok bajjal s esetleg visszaéléssel fog járni.

5.) A biztosítási díj nincs eléggé indokolva.

6.) A biztosítási alap megteremtése nem kivihető, a tartalék mikénti létesítése homályos.

Végre, a mit tán legelőbb kellett volna említenünk

7.) igen nagy hiánynak tartjuk, hogy a javaslat csak három betegséget s nem az összes elhullást veszi fel, mert ez esetben a constataálás könnyebb, a visszaélés inkább kizárható, a díjfizetés pedig kevésbé igazságtalan lesz.

A győrvidéki gazd. egyület mindenestre őszinte elismerés illeti, hogy e fontos kérdést egyáltalában behatóan tárgyalta s annak gyakorlati keresztülvitelét céljául kitűzte; de tartunk tőle, hogy a megoldás az általa választott módon sikerülni alig fog.

Mindezeknél fogva az illetékes körök mérvadó nyilatkozatát minden érdeklődő kétségkívül feszült figyelemmel várja. —

Pár szó a gyakorlati kaptárhoz.*)

Több jeles méhész tárgyalta már, hogy milyen kaptárt kellene ajánlanunk a nép kezébe, mely a méhészkedésre lehető legcélszerűbb volna és kevés költségből előállítható.

Ezen kérdés megoldását nagyon megnehezíti egyes méhészeknek azon vitatkozása, hogy: künn a szabadban telelnek-e jobban méheink avagy zárt helyiségek: padlás, kamara, pincze stb. helyeken. Valóban itt oly eltérők egyesek nézetei, miként e kérdés még ez ideig eldöntetlen maradt.

De nem csak hogy külön a méhészek vitatkoznak ezen tétel felett, hanem megtörténik ugyanazon egy méhésznel, miként némely télen azt kénytelen látni, hogy azon helyen, hol méhei az előző telelést a legjobban állófták ki a künn teleltekkel szemben, a következő telelés a szabadbani telelés mögött nagyon is eltörpült; vagyis: egyik télen a zárt helyeken, más télen a szabadban telelt jobban.

Már most oldja meg valaki ezen titkot, hogy honnan magyarázható meg. Annyit merek állítani, hogy ez a véletlen játéka. Olyankor teleltetett szabadban, mikor az enyhe tél folytán a kevesebb méz és néppel bíró családok is megtudták küzdeni a tél hidegével s mint egészségesek kerültek ki tavasszal az erősekkel együtt, míg a másik tél zordonabb szelei a gyengéket elseperte és csak az erősek maradtak meg. A másik télen pinczében telelve, a véletlen enyhétől folytán a levegő zártabb lévén, ekkor meg az igeu erősek nem teleltek jól, hiányozván nekik a megkívántató friss levegő, mire az erős családoknak vajmi szükségök van.

Ebből kifolyólag a beteleltetést legcélszerűbben akkor vittük keresztül, ha az erős — méz, nép gazdag — családokat a szabadban, a gyengéket pedig zárt helyen teleltük be. Azonban zárt helyiség megválasztásában óvatosak legyünk, hogy az lehető jó száraz és tiszta levegővel bíró legyen, mert másképp családaink a penész áldozatául eshetnek, vagy ha

*) Tőlünk nem függő akadályok miatt kellett szinte két hónapot késnünk s pedig azonnal készen valánk a válaszsza, minthogy erre csaknem provokáltattunk Dömötör ur által.

ki is teleltek a tavaszi előhaladásban a penészes építmény miatt renkívül hátráltak.

A kiteleltetés úgy, mint a nyáron sikerrel való méhészkedés a kaptárok rendszerétől függ. Jó kaptárban jól telelnek és nyáron jól dolgoznak szorgalmas állatkáink, míg a rozsban egyikre sem képesek.

Az „Erdélyi gazda“ f. évi 12-ik számában „A gyakorlati kaptár kérdéséhez“ czim alatt Dömötör László ur egy közleményt tesz közzé, melyben a gyakorlati kaptárt fejtegetve az ő rakasz (Verschlag) kaptárát ajánlja a nép között terjeszteni olosósága és könnyü kezelhetése végett.

Czikkiró úgy látszik, hogy csak télen látja szükségesnek méheinket kellő melegben tartani, ha pedig már kibocsátotta, lássák ők, mit csinálnak, majd gondoskodik rólok a nap melege avagy talán nincs is rászorítva a további hideg ellen való védeésre, mint mi erdélyiek. Itt nálunk — sőt hiszem, hogy Magyarország egyes tájain is — még nem tettünk eleget azzal, ha hitvány vékony falu köpüt meleg helyen kiteleltettünk és azután a napra bizzuk annak további melegben tartását, mert bizony látjuk, hogy némely tavasszon minden napsütés daczára még magunk is telelünk, ki jobb ki rosszabb köpüjébe — télükabátba — huzódik, a minövel rendelkezik, ha mindjárt májust ír is a kalendarium. Már pedig ént azt hiszem, hogy méheink is érezve ezen hideget, vennének fel ők is télükabátot, ha lehetnék, azonban ők csak abba huzódhatnak, a mely nekik téli és nyári öltözetül általunk készítettett. Ha valaki meleg kaptárt adott méhtörzsének, a küllég változását észre sem veszi, ha pedig egy más vékonyat és hideget adott, annak törzse a hideg légváltozást rögtön érezve felhuzódik a kaptár felső részére ott hagyva n alatt azakkor már nagy terjedelmet öltött fiasítást a megsemmisülésnek.

De nem csak azon hátránya van, hanem a gyenge, hűvös kaptárban a család igen lassan is gyarapodik a fiasítással, a mi pedig a főtényező, hogy a később beálló jobb mézidény méhcsaládainkat készen kapja gazdag néppel.

Azon kell iparkodnunk tehát, hogy olyan kaptárunk legyen, mely a tavaszi hirtelen légváltozás iránt érzéketlen maradjon. Már pedig én azt a Dömötör ur Verschlagjával elérhetni nem hiszem, ha csak minden fagyos időben takarókkal el nem látja, mi a kezelésnél már számbavehető hátrány és költségés is. A Dömötör ur Verschlagja a deszkafal és bevont szalmával együtt alig bir két-három centimeter vastag fallal és készitési módjánál fogva is hideg kaptár.

A kezelését illetőleg állítja, hogy igen könnyen kezelhető. No már azt épen nem értem, miután Verschlagja egy teljesen zárt kaptár, a felül kezelésre szánt fedél ajtó leszámításával. Ha valamit tudni akarunk a Verschlag belsejében, kénytelenek vagyunk fedelét — a mit sértenünk nem is szabadna — mindig felszaggatni, hogy adjunk nekik dolgot — még pedig ok nélkül — annak ujbóli lerogasztásával, elvonván őket a külmunkától. A méhek a fejük felülről támadt réseket nem szenvedik, sőt lakjokat leginkább ott légmentesítik, hogy a benn fejtett meleget megtarthassák.

A felülről kezelő kaptárok tehát meg sem engedhetők. kezeljük oly helyen, illetőleg ott legyen ajtaja, hol a méhek építményét a legkevésbé sértjük, hogy a rongálás által felesleges dolgot nekik ne adjunk.

A Dömötör ur Verschlagjánál még az alj tisztításakor is fel kell hogy bontsuk a tetőt, mert másként azt nem végezhethetjük. Ez is könnyű kezelés szerinte és az is, hogy ha bármit is akarunk tudni a nép hogylétéről mindig a legrosszabb helyen a tetőt kell hogy felszaggassuk.

Én részemről a Dzierzon-Berlepsch kaptárokat pártolva azon nézetben vagyok, miképp azok az eddig ismert bármely utánezatok között a legjobbak és legjobban kezelhetők. Ezeket 3—6—9-esek alakjában csinálva elég olcsók és a páros, illetőleg két családnak szomszédossága következtében — ha jól készültek — a teletetésre a legcélszerűbbek.

Én azt hiszem, miként a jól készített kaptár, ha 1 frttal drágább, is a célznak inkább megfelelő.

Hisz csak egy családnak az elpusztulása a rossz kaptár miatt több veszteség, mintha azt (jó kaptárban lévén, megmaradt volna) jó kaptár szerzésére fordítottuk volna vagyis: a jó kaptárok nagyobb százalékkal dolgozott feleslegét újból csak jó kaptárra fordítsuk és a gyakorlati kaptár meg van, mert látni fogjuk, hogy míg a rossz anyagu kaptárok 50 százalékot haladnak, addig a jók képesek 100-al haladni. A veszteség is ily arányban állhat évenként, mert a jó köpük jobban telelnek és az elhalt családok száma kevesebb mint a gyeage anyagu kaptáraknál. Én csak meglepődéssel és örömmel vettem azon hírt, hogy az „Erdélyi oksz. méhésztársaság választmánya“ a Dzierzon-Berlepsch kaptárokat fogadta el egyleti kaptárul és pedig a Voith és általam tett azon ajánlat alapján, hogy azok 2—3—6—9-esek alakjában készíttessenek.

Albu József,
egyleti alelnök.

Tartson-e juhokat a kisbirtokos gazda?

E sokszor fölvetett és vitatott kérdéshez én is bátor leszek hozzá szólanai, hátha igénytelen megjegyzéseim befolyással lesznek az eszmék tisztázására és a kérdés helyes eldöntésére.

Erdély több vidékén, különösen itt nálunk a Székelyföldön, többnyire minden gazda szokott 2—4—10 juhot tartani tehetsége szerint; e juhokat egy közös pásztor szokta őrizni és legeltetni az ugarföldön, tekintet nélkül arra, hogy egyik-másik birtokosnak van-e kedve ugarolni vagy nincs. Ha találkozik olyan birtokos, a ki nem akar ugarolni, tehát a ki e miatt a legeltetést sem akarja birtokán megengedni, az a nagy többséggel és az általános szokással szemben bizonyára nem fog akaratának érvényt szerezhetni; mert hiában, az árral szemben uszni nem lehet. Támogatást tehát nem várhat a józan belátású és érdekeit helyesen felogni tudó gazda a községbeliek részéről senkitől sem; mert ott rajta kívül ritka az egyén, mint a fehér holló, a ki belátná, hogy az ugarolás, a földbirtok egyharmadrészének parlagon hagyása valóságos pazarolás, a legnagyobb esztelenség. Mit tegyen hát, hogy ha az anyagi károkat

és a hosszadalmas huzavonát kerülni akarja? Hát végre is kénytelen leend az általános oktalanságnak hódolva, szintén ugart tartani.

Hogy pedig az ugarra okszerű gazdálkodás mellett, főleg kisebb birtoknál szükség nincs, arról már sokat irtak és beszéltek a szakférfiak; csekélységem is bátorzkodott egyebek közt e becses lap hasábjain e tárgyban véleményt mondani; tehát e fölött most napirendre térve lássuk, minő hasznot hajt a kisbirtokos gazdának a juhtartás.

Tegyük föl, hogy egy gazdának 10 darab juha van; kétszeri nyirés mellett e 10 juh után darabonként 2 kgr. gyapjút számítva egy-egy nyirésre, tehát kétszeri nyirésre 4 kilogrammot — évenként kap a gazda 40 kgr. gyapjút. Ez tesz — kilóját átlag 1 frtba számítva — 40 frtot. 5 juh után (a másik 5 ürü) számítsunk 5 bárányt s tegyük darabjának értékét 5 frtra; lesz $5 \times 5 = 25$ frt. Az évi haszon tehát 10 drb. juh után — nem számítva a takarmányt, mit a juhoknak télen és néha esős idő alkalmával egyébkor is adni kell — lesz 65 frt. E haszonért azonban 5—10 hold földje, vagy tán még több is, egész éven át parlagon hever.

Ha a gazda az így parlagon heverő területnek csak felét vetné is be takarmánnyal, hány marhát tudna abból eltartani és mily nagy hasznot hajtana az neki, azzal szemben, a mit a juhtartás jövedelmez? Aztán menayivel több és jobb trágyához juthatna így! mert nem szabad feledni, hogy a juhok a gazda trágyakészletét vajmi kevéssel szaporítják, ganéjuk legnagyobb részét a legelőn s többnyire idegen területen hullatván el. A takarmánytermesztésből és a vele egybekötött marhatartásból nyert sok és jó trágyával a szántóföldeket dúsan trágyázhatván a gazda, gabona- és szalmatermését is kétségekívül tetemesen fokozhatná.

De azt mondhatná valaki, hogy a juhok utáni jövedelem nem helyesen számított föl, a mennyiben azok e gyapjun és bárányon kívül még túró vagy sajtot is szolgáltatnak a gazdának.

Igaz; de nem szabad feledni, hogy a pásztor- és juhtartási költségeket mi sem számítottuk. Ezek pedig bizonyára föl emésztik, ha tul nem szárnyalják azt a csekély jövedelmet, a mit sajtban és túróban juhtartás után várhatunk.

Az ilyen juhtartásnak csak egyetlen egy esetben van helye és jogosultsága; ott tudniillik, hol elegendő és jó hegyi vagy egyéb külön legelő lévén, a juhtartás nincsen kényszerítő befolyással az ugarolásra.

Ezek után habozás nélkül elmondhatjuk tehát, hogy a juhtartás a kisbirtokos gazdára nézve — a fölhozott egyetlen esetet kivéve — határozottan hátrányos és mint ilyen, akadályozója a gazdasági előhaladásnak. Ennélfogva minden értelmes gazdának, úgy saját, mint a közjó érdekében, annak mielőbbi megszüntetésére s ezzel kapcsolatosan az ugar kiküszöbölésére és a váltórendszer meghonosítására kell törekednie.

Ha az értelmiség egyesül és vályvetett erővel, lankadatlan kitartással tör a cél felé: el fog jönni, el kell jönnie azon időnek, midőn a kisbirtokos gazda is — szakítva nagyapái elavult

nézetével és szokásaival, a haladás útjára lép, nem fog többé oly csökönösen ragaszkodni a régihez, hanem megértve a kor intő szavát és ismerni tanulva saját érdekeit: képes lesz a haladás, a tudomány vívmányait előnyére fordítani. Csakhogy ez — sajnos — valószínűleg még sokáig nem lesz egyéb, mint — pium desiderium.

Erdélyi Károly.

Kertészeti szakosztályunk működése.

II.

A márt. 17-én tartott ülésben 12 pályázó közül egyk. köztelki kertészszé — az ig. választmány jóváhagyása reményében — Germán Ferencz székely-kereszturi állami tanítóképezdei kertész választatott meg, a ki azonban egyidejűleg Munkácsra is pályáztatván, hol szintén megválasztatott, utóbbi állomását foglalta el, minek következtében aztán márt 26-án köztelkünk kertészévé a szolnok-dobokamegyei s Déés városi derék fiatal kertész Zonda László választatott meg.

Még egy pár, kevésbé jelentékeny tárgy megbeszélése után, a 17-iki ülésben izlelésre került Dobokáról Boér Jánosnótól egy valódi jó Sovári alma s egy borsoshoz s egy Smecketerhez = erdélyi fűszeralmához hasonló alaku és izü ismeretlen jó alma; elnöktől Ribston-peppin, Hollandi hasonlithatlan, Blenheimi-peppin, Bolveileri vaj, Josephine des Malines = Mecheln és brüsseli perg., finom gyümölcsök — s kézbesített elnök id. Bodor Pál, jó hírű gyümölcsösből egyk. titkárnak, kézbesítés tekintetéből gr. Teleki Ede ur részére néhány jeles-féle oltó galyat.

Márt. 22-én jegyző bemutatja Propper tanár számlája kapcsán a pónyik, törökmuskotály, fekete tányér, Szacsvai tafota jóknak ismert erdélyi almák vízfestésű rajzait, melyeket a szakosztály elég hüeknek találván, a számla kifizetését utalványozta, megbizván egyszersmind jegyzőt, hogy még a Bánfi Pál — legtovább álló — almát, miut erdélyi ősi fajt festesse le.

Dr. Berde Áron szakosztályi alelnök és Tóth Tamás tagtárs — önkéntes ígretükhöz képest utasítottak, hogy ezután a köztelki állapotokról minden szerdai ülésre jelentést tenni sziveskedjenek, hogy ugyszólva minden ottani mozzanat kellő evidentiában tarhassék. —

Izleltettek elnöktől Bánfi Pál jegyzőtől Zentelki magonc' mely alkalommal ismételtén kitünt, hogy a két alma egy és ugyanaz; — „Téli édes“ és „Téli Zöld“ almák Besenyőből pompás jó almák — s egy valódi Van Mons Rte Beszterczéről (nem Tóth Tamás-féle) Poschner Károly urtól, kitünő alma; egy finom 4-es számú Casseli nagy Rte s 5-ös számú kitünő névtelen a budapesti kiállítás alkalmából s valódi Szacsvai tafota elnöktől; jó piros pármén elnök és Szentgyörgyi J.-tól, Londoni-peppin és Kármelita Rte magonc' (saját magonc') elnöktől. Jó brüsseli bolveileri és téli piroška? elnök-től s jeles Berg. Esperou jegyzőtől.

A 24 és 29-én tartott ülésekben tartósan folyt a tanácskozás néhány közérdekű tárgy és a köztelki ojtványtáblák meg-

metszése fölött s adatott engedély arra nézve, hogy a köztelki nagyobb kajszin és ősi baraczk ojtványok adathassanak ki.

Aztán izleltetett Dr. Márton Lajos egyetemi tanár tagtárs utján Geng Ádám-tól két példány alma ugyanazon fajból és pedig az egyik példány állítólag egy évvel idősebb a másiknál, mindazon által semmivel sem túlerettebb az ősszel szedettnél, külsőleg a borsoshoz hasonló, de belbecsben nem éri utól — s szintén még egy ananászhoz hasonló túlerett jó közepes almák, Szentgyörgyi Józseftől egy hamis — de nagyon figyelmet érdemlő Dorontous peppin.

Április 5-én elnök és jegyzőn kívül még csak két tag lévén jelen, egyéb tárgyak mellőzésével izleltettek egy 6-os számú Zöld Rte — s Besenyőből Zöld bamberger, mely utóbbi sok tekintetben hasonlít kéakalmánkhöz = hamvas muskotályunkhoz, csakhogy annál sokkal többet érőnek mutatkozik tartósságánál fogva, színe és zamata csaknem ugyanaz. Ojtógaly eszközlésével bizatott meg a jegyző. Szintén Besenyőből batul, elütő külsővel és izzettel a miénktől. Elnöktől Londoni peppin, jegyzőtől Calville du roi, mind kettő egy és ugyanaz. Finom téli piroška körte elnöktől, — Brüsseli és bolveileri elnöktől és jegyzőtől.

Április 12-én Dr. Berde Áron alelnök jelenti, hogy a husvéti ünnepek alatt alkalmat nyújtott Zonda László kertész ur városi publikumunknak ojtvány metszése által arra nézve, hogy az tanulhasson, tudatván egyszersmind, hogy mily szép számmal vettek részt, mi a szakosztály öröme szolgált.

Intézkedés tétetett, hogy a legközelebbi ülés a köztelken tartassék, már csak azon okból is, hogy az ottan eladásra váró mostani rendszeres isk. táblákon kívül termelt ojtványok elárvereztessenek.

S aztán többféle közepes s ennél is gyengébb gyümölcsök közt izleltettek a sokat érő Schönbrunni Rte, Bánfi Pál és piroška körte elnöktől.

Április 19-én csakugyan a köztelken lett volna az ülés, ha egy 3/4 óráig tartó óriás zápor eső meg nem gátolja a tagokat az összegyülekezésben.

Elnök, jegyző s még pár tag ily körülmények közt is megjelent s szemtanuja volt a titkár által elárusított ojtványoknak s a megmaradott nagyobb-rész fölötti intézkedésnek.

A 26-án tartott ülés tárgyait nagyrésztben az egyleti titkár jelentései képezték, bemutatván először is a szakosztály csoportos arczképét, melyet teljes megelégedésre, tiszteletből készített el Veress Ferencz kitünő fényképész, szeretve tisztelt tagtársunk, a mely sziveségért e helyen is örömet adóznunk hálás köszönettel.

Továbbá az egyleti új kertész, Zonda László ur megérkezését tudatja titkár s Krézsek eltávozását s ennek kapcsán az összes holmiségek leltározását s azoknak a régi kezektől az ujakba történt átadását. Mely alkalommal egyszersmind Zonda urnak már is tett szives szolgálataiért április hóra eső fi zetés részletét — remuneratió czimen — megadni határozta a szakosztály. Utasítván egyuttal titkárt a tekintetben is,

hogy az ezen alkalommal fölolvastott szerződést — magatájékoztás tekintetéből — kézbesitse Zondának, a ki arra nézve mielőbb megtehesse reflexióját.

Intézkedés tétetett, hogy az egyleti közteleknek, egy minden tekintetben czélszerű térképe készíttessék s hogy a köztelki épületek használható jó karba hozzassanak, valamint az is tárgyaltatott, hogy az őszőn kiadandó ojtványok alkalmára egy czélszerű gyümölcsészeti katalógus állíttassék össze, mely czélszerű id. Bodor Pál elnöklété mellett Szabó Sámuel, Ritter Gusztáv, Veress Ferencz, Gamauf Vilmos és Szentgyörgyi Lajos személyében bizottság kéretett föl.

Aztán izlelésre kerültek ismételtén egy most is jó Zöld bambergor Besenyőből, valódi Van Mons Rte, elébb is nevezett Poschner besztercezi prédikátor urtól. Zentelki magonc — Bánffy Pál jegyzőtől — tavaszi jó Lujza elnöktől — kitünő szép és jó példány bolveileri vaj jegyzőtől és — elnöktől is jóval gyengébb efféle.

Egy nem eléggé characteristicus, de jó Canada szürke Rte s egy kiváló szépségű — nagyon figyelmet érdemlő — állítólagos magonc, Campagney Rtehez hasonló lapos alaku igen jó s különösen piacos alma a Reményik testvérek bornyumáli nagy gonddal rendezett gyümölcsöséből.

Végül elnökünk nagybecsű nejtől, a mult évihez hasonló finomságu hántott olasz szilva és fejedelmi muskotály körte aszalványok s igen-igen kitünő fejedelmi muskotály körte-befőtt kötötte le a figyelmet, — melyek mindháromja képes lett volna versenyre kelni mindennemű külföldi mesterkéltén készített delicatessékkal; — mikért id. Bodor Pálné ő nagyságának jegyzőkönyvileg is elismerő köszönet mondatott.

A május 3. és 10-iki ülések szintén érdekesek voltak, — örvendetes tudásul véve a szakosztály első sorban is a Dr. Szaniszló Albert kolozsmonostori gazd. int. és tud. egyetemi magán tanár ur azon szivességét, miszerint gazd. egyötünket egy igen szép kártékony rovar gyűjteménnyel kegyeskedett megajándékozni, mely kitünő gyűjtemény legelső tekintetben épen szakosztályunk kincseképp tekinthető, a mennyiben e rovarok a szőlők és gyümölcsös kertekben szoktak károsítani. Fogadjja érte a tanár ur e helyen is szakosztályunk elismerő hálás köszönetét!

Szentgyörgyi Lajos mutat be 6 drb 3-féle sóvárit, melyeket Tisza-Füredről, Bartha Ferencz titkár küldött hozzá, hogy a szakosztályljal megismertesse s azokról való véleményes jelentését aztán vele közölje.

Az almák két izben izleltettek, t. i. 1—1 a 3-féléből 3-án, a másik 3 10-én, melyek közül különösen kétfélét u. m. a piros és barna papirbelieket igen szépnek és jónak is talált a szakosztály, de ismerni egyiket sem ismerte, Sóvári pedig épen egyik sem volt — s hogy azonban a barna papirbeli, gyönyörű szép piros esíkos, gravensteinihez hasonló megérdemli a tenyésztést, kétséget sem szenved, már csak azért is, hogy ily tartósan kibírja állani a dicsőséget, minden legkisebb fonnyadás és lécsökkenés nélkül.

Izleltetett még Dr. Schilling kül-magyarutczai kertjéből

még most is elég finom Schönbrunni kormos Rte s kétféle gyógyi alma. S aztán elnöktől piros parmén és borsos, jegyzőtől bolveileri, Dr. Concha urtól — mint piaci gyümölcsöt — valami kis példány, nem sokat érő Rte fajt.

S végül bemutatja titkár rajzban, hogyan tartják a francziák üvegekben el egészen üde állapotban a szőlő gerezdet, üzvéen ök vele hamulatra ragadó kereskedést.

Most pedig Isten velünk s lássunk többi dolgunk után!

Szentgyörgyi Lajos,
szakoszt. jegyző.

Könyvismertetés.

„Erdőszereti talajtan“ írta: Fekete Lajos m. kir. erdőtanácsos és akadémiai tanár 1882. — Ára 1 frt 20 kr.

Megrendelhető szerzőnél vagy kiadó özv. Joerges Ágostonnál Selmeczen. —

Ezen munka első része a talaj keletkezését, második része a főbb talajnemek alkatrészeit, felosztását, leírását és meghatározását fejtegeti, mely részek szakaszokra s ezek fejezetekre vannak osztva.

Fölöslegesnek tartom ezen szakaszok és illetőleg fejezetek tartalmát az ismertetett munkából kiirni, mivel azokat bárki is, ki erdőszereti szakunk ezen fontos ága iránt érdeklődik leg részletesebben megtalálja, ha ezen munkát, mely tartalmához képest elég olcsó, megszerzi.

A könyv irálya — daczára a tárgy nehézkes és még ez ideig teljesen fel nem derített kérdéseket magában foglaló természetének — könnyű, mondhatni népszerű, mi különben szerzőnk összes munkáit jellemzi és kellemes olvasmánná teszi. Továbbá az asványokat és kőzeteket alkotó elemek vegyi folyamatainak említésénél csak is a legnélkülözhetlenebb képletekre és azok átalakulásaira szorítkozik, mi lehetővé teszi ezen munka megértését és elsajátítását csokélyebb vegyi ismeretekkel bíró egyőnek részéről is.

Szerző az összes anyagot — részint saját tapasztalatai és feljegyzései, részint a legjelesebb ez irányu bel- és külföldi munkák alapján — önálló rendszerbe szedte s ezen tudomány ágat számos új és helyes magyar műszóval gazdagította. Az idegen művekből át vett tételeknél és hivatkozásoknál pedig esetenként idézi illető szerző nevét és munkáját.

A könyv kiállítása magában véve ugyan szerény, de azon mértékhez képest, melyben magyar szabadirodalmunk igénybevételük és termékei a piacokon elkelnek, nagyon is diszes.

Ezen rövid általános ismertetés után felhivom ugy erdőmint mezőgazdaközönségünk figyelmét ezen munkára, mely gyakorlati irányánál fogva különösen a talaj osztályozása és becslésénél elkerülhetlen segédkezet nyújt. **K. Gy.**

EGYVELEG.

— Értésítés. A földmivelés-, ipar- és kereskedelmiügyi m. kir. ministerium által közhírré tétetik, hogy mind-

azon tenyészjuh szállítmányoknál, melyek a nevezett minis-
terium rendeletéből vagy közvetítése mellett, az általa kiadandó
kötön igazolványok mellett történnek, az összes hazai vasutakon
mérsékelt szállítási díjtétel fog alkalmaztatni, mely darabonként
és kilométerenként 0.26 krban állapított meg, melyhez még
a szállítási adó hozzá számítatik.

VIDÉKI GAZDASÁGI TUDÓSÍTÁSOK.

M.-Vásárhely, máj. 12.

A tavasz rendkívül szárazon s melegen folyt le. Márczius 1-től
kezdve még alig kétszer volt számbavehető eső. Az őszi vetéseket
ugyan megrontották kissé a tavaszi erős szelek, de egészben véve kielégítők.
A tavaszi vetések bevégeztettek és itt-ott a törökbuzaát kapálni kezdtek;
azonban a szárazság mégis akadályozta a magvak kikelését. A mes-
terséges takarmány elég szép. A rétek és legelők telette silányak az
említett szárazság miatt. A szőlők elég szép termést ígérnek, fagy ál-
tal nem szenvedtek, a gyümölcsök annál többet. Cseresznye majd semmi
sem lesz, alma, szilva, meggy a mi megmaradt is hull le a fákról.
Gabona és szarvasmarhák ára nyomasztólag hatott a múlt hó 28-iki
nagy gyárégés. A házi állatok egészségesek, a tavaszi ellés általi sza-
porulat közepszerűnek sem mondható. Marosi.

Balázsfalva, máj. 12.

Enyhe telünk után beköszöntött hozzánk a tavasz kedvező me-
leg időjárással, miáltal ugy az őszi, mint a tavaszi vetések kifejlődé-
sükben nagyon előhaladtak és általán véve kitünők. A törökbuza és
répavetés kedvező időben lett befejezve s egy része már kapattatik.
A lóhere jól telet ki és első kaszálásban van. A rétek és legelők,
dacára a május elején levő nagy hőségnek, kitünők. A kerti mun-
kák nagyobb részint be vannak fejezve. A szőlőkben az első kapálást
végezték, dnyéseinkben a kelevények eddig szépek. Házi állataink bő
takarmány mellett jól tápláltak, járvány nem fordult elő, a szaporulat
kielégítő. A termények árai emelkednek, törökbuza keresett czikk, a
bányavárosok legjobban fizetik. Május hó elejének rekkenő hőségét
9-en egy jótékony eső és utánna hűvös időjárás követte. Pankratius,
mint rendszeren, most is hideggel jelent meg, de kárt nem okozott.

Szöllősi Samu.

Erzsébetváros, máj. 12.

A tavasz száraz meleggel elég kedvezően folyt le. Az őszi ve-
tések igen jól épültek, a tavasziak szépek. A törökbuzaavetés még
márcziusban kezdődött, a korai vetés győren kelt, a későbbi kielégítő
és kapálás alatt áll. A mesterséges takarmány magassága kielégítő, de
nem tömött. A rétek jól indultak, de a szárazabb kaszálók ritkák. Sző-
lőink általában kitünők, szép kilátásunk van. A gazdasági házi álla-
tok állapota és az ellés általi szaporulat a várakozásnak megfelelő.
Termények és állatok ára némileg emelkedett.

Soós Lajos.

Déva, máj. 12.

Hunyadmegyében Pongrácz, a három fagyos szent elseje dérről
köszöntött be mára virradólag; a kapásnövények szenvedtek tőle. Egye-
dekben eddig észrevehető kár még nem mutatkozik, kivéve, hol a
megelőző ejeleken esőzések voltak. A nap folytatában az idő kiderült
s ismét enyhe meleg. r.l.

Üzleti heti szemle.

(A „Pesther Lloyd” nyomán.)

Gabona és gyapjupiacz Budapest, 1882. május 7-étől
május 13 áig.

Buza lanya üzlet, forgalom 60,000 metermázsa, ár
10.70 frt.

Rozs lanya üzlet, forgalom 3000 metermázsa, ár 7 frt
80 kr.

Árpa lanya üzlet, forgalom 5000 metermázsa, ár:
takarmányárpa 7.15 frt, seres árpa 8.75 frt.

Zab szilárd üzlet, forgalom 3000 metermázsa, ár 7
frt 80 kr.

Törökbuza szilárd üzlet, forgalom 8000 metermá-
zsa, ár 7.40 frt.

Gabona-árak:

minimum és maximum: Budapest máj. 13. | Bécs máj. 13.

Buza	10.60—10.85 frt	11.90—13.30 frt
Rozs	7.60—8.00 frt	8.45—9.50 frt
Árpa, takarmány	7.00—7.30 frt	7.50—8.00 frt
Árpa, szeszfőzésre	7.50—8.00 frt	8.00—9.25 frt
Árpa, seres	8.50—9.00 frt	9.25—10.00 frt
Zab	7.40—8.25 frt	7.80—8.50 frt
Törökbuza	7.45—7.65 frt	7.55—8.25 frt

Budapesti marhavásár május 11-én. Összes
felhajtás 1460 db. nagy és 745 apró marha. Ebből elada-
tott 15 db. bika, 770 db. ökör, 330 db. vágó tehén, 106 db. fejős
tehén, 69 drb. bival, 656 drb. borju, 89 drb. bárány. Árak: bika
darabonként 54—190 frt, ökör páronként 194—325 frt, vágó
tehén páronként 145—274 frt, fejős tehén darabonként 80—
168 frt, bival páronként 159—235 frt, borju darabonként 13—
28 frt, bárány páronként 4½—8 frt. Húsárak 100 kilonként:
ökörhús 50—54½ frt, tehénhús 48—51 frt, borjuhús 58—72
frt, bivalhús 46—49½ frt.

Bécsi marhavásár május 9-ikén. Összes felhaj-
tás 3122 drb és pedig 1613 drb. magyar, 1000 drb. lengyel és
479 drb. német fajta, melyből 3051 drb. ökör, 46 drb.
tehén, 25 drb. bika és — db. bival. Árak 100 kilonként:
magyar hizó 52—60½ frt, lengyel 51½—58 frt, német 52—
60 frt, tehén 50—52 frt, bika 50—51 frt, bival — frt.
Lábán darabonként 105—246 frtot fizettek.

Kobányai sertésvásár május 13-án. (Az első ma-
gyar sertéshizláló és kölcsönelőgező részvénytársaság jelen-
tése.) Mivel a szükséglet a helybeli piacon levő készleteknek
nem felel meg és külföldi piacokról is lanyhább jelentések
érkeztek, azért e héten ismét jelentékeny árcsökkené-
sünk volt.

Jegyzett árak: magyar válogatott áru 240—280
klgr. nehéz 63—63½ kr., 180—220 klgr. nehéz 62—62½
kr. Öreg 300 klgr. tuli nehéz 59—60 kr, vidéki sertés 59—61
krajczár. Syrmiai 60 kr. Transitóban: szerbiai 58—63
kr, romániai 58—63 kr., tuskés 52—55 kr. tiszta klgram-
monkint.

Takarmány árak: tengeri uj 7.35 frt, román —
frt, árpa 7.60 frt. Helyi állomány: május hó 5-én ma-
radt: 88,243 drb., hozzá hajtattott: alvidékről kövér
1874 drb., alvidékről sovány 1312 drb., Szerbiából 1711 drb.,
Romániából 1104 drb., m. államvasutal kövér 564 drb.,

magyar államvasutal sovány 1076 darab, Budai vámkónál 132 drb., együtt 8772 drb., összesen 97,016 drb. Elhajtattott: Felvidékre 509 drb., Bécsbe (mult héten 566 drb.) 2762 drb., Csehországba 444 drb., Bodenbachon át 1415 drb., Ruttkán át — drb., Délnémetországba — drb. Budapesti fogyasztás 2569 drb., kültelki fogyasztás 100 drb., Kőbányai szalonnakészítők — drb., magyar államvasutal 70 darab, összesen 7869 darab, marad állomány 89,147 drb. A részvény szállásokban 15,006 darab van elhelyezve.

Az egészségrendőri és transito szállásokban május 5-én maradt 8820 db., hozzáhajtattott: szerbiai 1711 db., romániai 1104 db., együtt 2815 db., összesen 11,635 drb., elhajtattott 3015 drb., marad állomány 8620 drb. és pedig 4070 drb. szerbiai és 4541 drb. romániai. Az egészségi vizsgálatnál január 1-től—máig 1136 drb. a fogyasztás alól kivonatott és technikai czélokra feldolgoztattott.

Disznózsir: kész áru hordóval együtt 75½—76 frt, Május-Junius havi kötésben hordó nélkül 72—72½ frt.

Szalonna: vidéki szalonna 65¼—66 frt, városi áru 68 frt, füstölt szalonna 71—72 frt.

Bécsi sertés vásár május 9-én. Összes felhajtás 3759 drb. és pedig 1118 drb. nehéz, 1084 drb. közepnehéz és

1557 drb. süldő; melyből 1852 drb. magyar, 1557 drb. orosz-lengyel, 250 drb. szerb és 100 drb. oláh fajta. Arak 100 kilónként: nehéz 57—58 frt, közepnehéz 51—56 frt, süldő 42—50 frt; szalonna és zsir 70—73 frt.

Felelős szerkesztő: GAMAUF VILMOS.

Hirdetés.

Gépész és kulcsár kerestetik!

Báró Kemény Kálmán ur öngagsága vécsi uradalmaiba kerestetik egy diplomás gépész, egy Garret et Sonféle 8 lóerejű cséplőgéphez junius elsőtől ezen évi cséplési időnyre; az illetőnek jó bizonyítvánnyal kell ellátva lenni és már e fajta cséplőgéppel kellett dolgoznia.

A kulcsári állomás üresedésbe jön, betöltendő: kerestetik egy 26 évet töltött család nélküli fiatal ember, olyan, a ki már más birtokba is volt alkalmazva, vagy pedig gazdaságot végzettnak kell lenni; mindkét részben jó bizonyítvány szükséges. Jelentkezhetni: Vécsen, u. p. Szász-Régen.

VADASY KÁLMÁN

(16.) (2—6.) jószág igazgatónál.

Piaczi árak.

A heti vásár		Egy hectoliter vagy metermázsá*						100 kilo		1 köbméter	1 kilo
helye	napja	istva buza	elogy buza	rozsa	árpa	zab	törökbuza	széna	szalma	tüzifa	marhahús
Á r a k r a j o z á r o k b a n											
Bosztorsze	május 9	850	650	650	—	400	600	250	80	300	36
Brassó	május 12	660	620	545	535	320	470	300	—	260	48
Csik-Szereda	május 10	950	—	650	600	400	625	210	70	200	36
Bécs*	május 9	1140	900	800	430	335	560	485	250	285	44
Déva*	május 6	1360	900	950	—	600	760	305	125	220	44
Erzsebetváros	május 13	750	1070	550	—	350	475	350	150	250	34
Fogaras	május 5	900	575	500	—	330	700	250	95	240	42
K.-Fehérvár*	május 6	1105	—	840	—	1020	779	250	150	260	36
Gy.-Sz.-Miklós	május 6	1105	—	650	675	374	625	280	60	160	40
Kolozsvár	május 11	820	—	550	—	315	500	250	240	350	48
H.-Vásárhely	május 11	1035	730	765	710	340	700	325	140	450	44
Hagy-Enyed	május 11	1120	905	720	—	260	550	430	190	290	44
K.-Szobon	május 9	1115	1040	790	—	950	790	230	105	350	48
Bogosvár	május 11	750	515	500	—	335	480	130	80	170	44
S.-Sz.-György	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sz.-Régen	május 11	850	685	600	—	380	575	100	100	200	40
Sz.-udvarhely	május 9	850	650	600	—	400	550	240	40	240	40

*) A csillaggal jelelt árak metermázsára értendők.

Mellékletek

100 darabonként 1 forint 50 krajával számíttatnak.

A hirdetés szövegét a t. megrendelők minden külön díj nélkül teljes és szerint akarhányszor változtathatják.

Az „Erdélyi gazda” hirdetési díjszabályzata.

A kivant tér megnevezése	1 1—3 1—6 1—12 1—18 1—24 1—30 1—36 1—42 1—52										
	széri hirdetésnél										
	fizetendő forint										
1/16 v. egész oldal	7	20	35	65	95	120	140	160	180	210	
1/8 v. fél „	4	10	18	33	48	60	70	80	90	105	
1/4 v. negyed „	3	6	9	17	24	30	35	40	45	53	
1/8 v. nyolczod oldal	2	3	5	9	12	15	18	20	23	27	
1/16 v. tizenhatod „	1	2	3	5	6	8	9	10	12	14	

Ezenkívül 30 kr. bályegdíj annyiszor, a hányiszor a hirdetés megjelenik.

Egyletünk t. tagjai és lapunk t. előfizetői

25% vagyis egy negyed rész engedményben részesülnek ha hirdetésük beküldésekor tagsági vagy előfizetői minőségükre hivatkoznak.